

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119368233
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6119368233.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený : Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. rad XX, E., v konaní o zaplatenie sumy 2.917,03 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 240 eur sa zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a. s. žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 07.09.2019 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu sumu 2742,64 eura, vyčíslený úrok z istiny vo výške 134,64 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2742,64 eura od 17.11.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.12.2015 uzatvorili jeho právny predchodca žalobcu ako veriteľa a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1589075126 (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy poskytol jeho právny predchodca žalovanému peňažné prostriedky v sume 3000 eur. Žalovaný sa v zmysle Zmluvy zaviazal vrátiť Žalobcovi Istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením Úveru, jeho právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 16.11.2016 Úver za predčasne splatný. V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 14.20 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade, ak sa Úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve, Neuplatnil si voči žalovanému zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Voči žalovanému od momentu zosplatnenia úveru len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5.00 %.Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny Úveru po jeho zosplatnení, je deň nasledujúci po zosplatnení Úveru.

2. Súd vo veci v rámci upomínacieho konania vydal dňa 23.09.2019 platobný rozkaz, sp. zn. 3Up/1158/2019, ktorý bol pre nedoručenie žalovanému podľa § 10 ods. 1 ZoUK zrušený a vec bola postúpená príslušnému súdu na prejednanie.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk nevyjadril (č. I. 76).

4. Súd uznesením, č. k. 7Csp/14/2020-104 zo dňa 19.05.2020 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu, tak že namiesto pôvodného žalobcu (resp. jeho právneho predchocu) vstúpil do konania žalobca, a to z dôvodu, že počas konania došlo k postúpeniu pohľadávky na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2020, v dôsledku čoho svedčí žalobcovi aktívna vecná legitimácia.

5. Súd počas konania adresoval žalobcovi výzvu podľa § 138 CSP na späťvzatie žaloby z dôvodu, že súd po predbežnom právnom posúdení dospel k záveru, že žaloba je zjavne nedôvodná z dôvodu premlčania nároku a to s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka. Súd uviedol, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplateniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatnil výzvou zo dňa 16.11.2016, z ktorej vyplýva, že pohľadávka žalobcu sa stala predčasne splatnou k 16.11.2016. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Súd teda má za to, že k uplatneniu práva predchodcu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka v predmetnej veci mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2015, splátka pre ktorej nezaplatenie za súčasného dodržania § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť k zosplateniu k 16.11.2016. Ak teda predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2016 v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 20.07.2016 a uplynula dňa 20.07.2019. Svoje právo na zaplatenie dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu dňa 07.09.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

6. Žalobca na výzvu súdu podľa § 138 CSP uviedol, že poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16.11.2016) v omeškaní s plnením splátok podobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.07.2016). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2016. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho

zákonníka dňa 20.08.2016, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 16.11.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.10.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.10.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.10.2016) a uplynula by najskôr dňa 20.10.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 07.09.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené podľa § 111 ods. 3 CSP dňom 16.04.2021 a to na adresu trvalého pobytu. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania, hoci mal preukázateľne vedomosť, že sa voči nemu vedie konanie, keďže mu bola v uvedenej veci doručená žaloba spolu s prílohami. Súd tak vykonal pojednávanie neprítomnosti strán sporu, majúc zato, že vo veci môže rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov bez potreby výsluchu strán sporu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a na jednotlivých vyjadreniach, ktoré boli súdu doručené, požadujúc, aby mu žalovaný zaplatil sumu vo výške 2677,03 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 603,97 eura a úrokom z omeškania 5% zo sumy 2502,64 od 29.04.2021 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania. Podľa jeho názoru nie je nárok premlčaný, pretože žalovaný zaplatil poslednú splátku dňa 20.07.2016 a žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 16.11.2016, čím dodržal ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

8. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými žalobcom a zistil tento skutkový a právny stav :

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami dňa 18.12.2015 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) vyplýva, že žalovaný ako dlžník požiadaval právneho predchodcu žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľa o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru 3000 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 48. mesačných splátkach vo výške 82,40 eura bez poistenia. Prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2016, s termínom (poslednej splátky) konečnej splatnosti dňa 20.12.2019. Splátky boli splatné 20. dňa v mesiaci. Celkovú čiastku úveru predstavovala suma 3955,18 eura (celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ vrátiť). Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 15,20 %, pri priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov 13,36 %. Odplata predstavovala 14,20 %, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 14,20 %. V zmluve bola uvedená aj najvyššia prípustná výška odplaty 26,72 %. Strana zároveň uzavreli na samostatnej listine spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Z predžalobnej upomienky zo dňa 21.10.2016 vyplýva, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) upozornil žalovaného, že je ku dňu 20.10.2016 v omeškaní trvajúcim viac ako 3 mesiace a že veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že upozornenie bolo odoslané na poštovú prepravu dňa 21.10.2016., čo žalovaný v konaní ani nenamietal. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy (ktoré sa dá považovať za oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) zo dňa 16.11.2016 vyplýva, že veriteľ úver zosplatiť a to ku dňu 16.11.2016. Z doručenky (č. I. 10 spisu) súd zistil, že uvedená výzva na zaplatenie bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 14.12.2016 (číslo výzvy sa zhoduje s číslom na výzve o úhrade dlžnej sumy), pričom táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Žalobca v poslednom v podaní zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 240 eur späť a to z dôvodu čiastočných úhrad zo strany žalovaného.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa §146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 240 eur a to z dôvodu realizácie úhrad žalovaného po podaní žaloby, avšak skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu nebol potrebný, preto súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 240 eur zastavil.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 05.12.2018), premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 879 v) OZ, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

25. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 18.12.2015 podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou tak nekonal a teda bol spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Keďže poskytovanie úverov bolo predmetom obchodnej činnosti pôvodného žalobcu - veriteľa, preto veriteľ a dlžník, čiže žalovaný uzavreli zmluvu o úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je tak, ako bolo uvedené vyššie zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

26. Súd v prvom rade z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia. Pod premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva účastníka, nakoľko premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Premlčanie práva je spojené s premlčacou dobou. Premlčacia doba (lehotá) je časový úsek, v rámci ktorého je potrebné vykonať subjektívne právo o premlčanie ktorého ide. Začiatok plynutia premlčacej doby môže byť daný: 1/ objektívnou právnou skutočnosťou (napr. časový moment, keď sa mal záväzok splniť (§ 101 OZ, § 392 ods. 1 ObZ), moment splatnosti splátok dlhu (§ 103 OZ), moment právoplatnosti rozhodnutia súdu (§ 105 OZ, 110 ods. 1 OZ)), 2/ subjektívnou právnou skutočnosťou (napr. moment, keď sa obdarovaný dopustil skutku uvedeného v § 630 OZ, keď mohol byť urobený právny úkon, ktorého sa premlčanie týka (§ 391 ods. 2 ObZ), keď došlo k odstúpeniu od zmluvy (§ 394 ods. 1 ObZ), keď bola porušená povinnosť, ktorej sa premlčanie týka (§ 393 ObZ), keď bola uzavretá dohoda o uznaní dlhu (§ 110 ods. 1 OZ a § 391 ods. 1 ObZ), keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode (§ 398 ObZ), keď oprávnený prestal vykonávať právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 109 OZ)), 3/ kombinovanou právnou skutočnosťou (začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zodpovednosti za škodu a za bezdôvodné obohatenie podľa § 106 a § 107 OZ).

27. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica žalobu dňa 07.09.2019. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od zročnosti splátky a nie až uplynutím troch mesiacov resp. zosplatením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. V prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, celý dlh platne zosplatalnil ku dňu 16.11.2016. Napriek tomu, že právny predchodca v podaní zo dňa 21.10.2016 - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, presne nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou najneskôr dňa 20.07.2016. Keďže od jej splatnosti do 16.11.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac, ako tri mesiace, v zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 20.07.2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu, tak uplynula najneskôr 20.07.2019. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 07.09.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018 a aj na obdobný právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/288/2016 zo dňa 15.05.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/45/2017 zo dňa 28.01.2018 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu

ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 07.09.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný.

28. Súd tak vzhľadom na vyššie uvedené, nemal pochybnosť o tom, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, i napriek námietke žalobcu, že žalovaný uhradil splátku dňa 20.07.2016, pričom táto skutočnosť nie je pravdivá, keďže podľa výpisu zaplatil len sumu 0,94 eura, čo však na uvedenom právnom posúdení súdu nič nemení, pretože splátka splatná dňa 20.07.2016 nebola splnená (úplne). Rovnako sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu, podľa ktorého začala premlčacia lehota plynúť odo dňa splátky splatnej 20.10.2016, pretože takýto výklad je v priamom rozpore s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka veta druhá. Žalobca si vzhľadom na skutkový stav vyložil dotknuté ustanovenia tak, aby vyhovovali jeho potrebám, avšak tieto sú v rozpore so súčasnou aplikačnou praxou, ako aj vyššie uvedeným ustanovením, pričom takýto výklad podľa názoru súdu zakladá zjavný rozpor doslovného výkladu s teleologickým účelom uvedenej právnej normy, v dôsledku čoho podľa názoru súdu nebolo cieľom zákonodarcu, aby premlčacia lehota začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky bezprostredne predchádzajúcej zosplateniu úveru. V takom prípade, by veriteľ nemohol uplatniť ani právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplata sumy celkom 2742,64 eura na istine, sumy 134,64 eura na úrokoch a úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z istiny. V časti o zaplata sumy 240 eur súd konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovaný tak mal úspech v konaní 91,77 % (2677,03 eura zo sumy 2917,03 eura) a žalobcov „úspech“ spočíval len v časti 8,23 % (240 eur z 2917,03 eura), v ktorej žalovaný svojimi úhradami procesne zavinil zastavenie konania. V danom prípade by tak žalovanému patrilo nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,54 % (91,77% - 8,23%), avšak keďže mu žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu nevyplývajú, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal, zohľadňujúc jeho procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplata sumy 240 eur.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.